धर्मपत्नीत्यनेनैतद्धरणे महापापं सूचितं ॥ ५ ॥ कथंराजेति भवानितिशेषः ॥ धर्मे प्रजापालनरूपे ॥ ६ ॥ राजदाराइति तद्धरणस्य गुरुतल्पसमत्वादितिभावः ॥ ७ ॥ अस्य पुरुषस्य परः स्वेतरः प्राणी यत्कर्म विगर्हयेत् नतत्समाचरेत्स्वदारवत् परदाराश्च विमर्शनात् परस्पर्शाद्रक्ष्याः ॥ ८ ॥ शास्त्रेष्वनागतं शास्त्रेष्वनवगतं परमसूक्ष्मत्वाच्छास्त्रतोनवगतमपि अर्थंवा राजानमनुसृत्य व्यवस्यंति शास्त्रेऽस्फुटमपि राज्ञोआचरणं दृष्ट्वा प्रजाआचरंति तस्माद्राज्ञोऽधर्मप्रवृत्तिरनुचितेतितात्पर्यं॥नव्यवस्यंतिराजानइतिपाठे शास्त्रेष्वनागतं तत्राप्रतिपादितं धर्मं राजानोनव्यवस्यंति नेच्छंतीत्यर्थः ॥ तस्माच्छास्त्रानुसारिधर्मेएव मतिं कुर्यादित्याशयः ॥ ९ ॥ तथा राजा द्रव्याणामु

लोकानांचहितेयुक्तोरामोदशरथात्मजः॥ तस्यैषालोकनाथस्यधर्मपत्नीयशस्विनी॥५॥ सीतानामवरारोहायांत्वंहर्तुमिहेच्छसि॥ कथंराजास्थितोधर्मेपरदारान्परामृशेत्॥ ६॥ रक्षणीयाविशेषेणराजदारामहाबल॥ निवर्तयगतिंनीचांपरदाराभिमर्शनात्॥ ७॥ नतत्समाचरेद्धीरोयत्परोस्यविगर्हयेत्॥ यथात्मनस्तथान्येषांदारारक्ष्याविमर्शनात्॥८॥ अर्थंवायदिवाकामंशिष्टाःशास्त्रेष्वनागतं॥व्यवस्यंत्यनुराजानंधर्मंपौलस्त्यनंदन॥९॥राजाधर्मश्चकामश्चद्रव्याणांचोत्तमोनिधिः॥धर्मःशुभंवापापंवाराजमूलंप्रवर्तते॥१०॥ पापस्वभावश्चपलःकथंत्वंरक्षसांवर॥ ऐश्वर्यमभिसंप्राप्तोविमानमिवदुष्कृती॥११॥ कामस्वभावोयःसोसौनशक्यस्तंप्रमार्जितुं॥ नहिदुष्टात्मनामार्यमावसत्यालयेचिरं॥१२॥

त्तमवस्तूनामुत्तमोनिधिः ॥ तथाधर्मश्चकामश्चेतिपाठे प्रजानामिति राजेतिच शेषः ॥ द्रव्याणामिति प्राग्वदेव॥ यतोधनादिकं राजमूलं अतोराजा प्रजानां धर्मादिरूपइत्यर्थः ॥ शुभं कामं ॥ १०॥ एवंभूतराजधर्महीने त्वयि कथमैश्वर्यागमइत्याह ॥ पापेति ॥ दुष्कृती स्वायोग्यं देवयानमिव ॥ ११॥ ननु ऐश्वर्येण पुण्यमपि मय्यनुमीयतां तत्राह ॥ कामेति ॥ यः पुमान्कामस्वभावोभवति सोसौ तं स्वभावं प्रमार्जितुं नशक्यः तन्मार्जनंहि धर्मेणपापमपनुदतीतिश्रुतेः धर्मेणस्यान्नच सतस्मिन्नस्तीत्याह ॥ नहीति ॥ यस्माद्दुष्टात्मनामालये आर्यं पूज्यं पुण्यं चिरं चिरकालेनापिनावसति ॥१२॥